

Bemærkninger til de af Udvalget udarbejdede Lovforslag.

Sygekasseinstitutionen her i Landet er under den nugældende Sygekasselov af 12. April 1892 naaet til en saa betydelig Udvikling, at Udvalget ikke har ment at burde fremkomme med Forslag, der i væsentlig Grad ændre Grundprincipperne for den bestaaende Ordning. Udvalget har derfor ikke beskæftiget sig med Spørgsmaal om, efter hvilke Principper en Sygeforsikring rettest bør være ordnet, idet der neppe for Tiden kan være Tale om at fravige den bestaaende Ordning, hvorefter Forsikringen er frivillig og bygget paa Princippet: „Hjælp til Selvhjælp“, saaledes at det økonomiske Grundlag for Forsikringen tilvejebringes gennem Bidrag fra Medlemmerne i Forbindelse med Tilskud fra det offentlige. Man har derhos været enig om, at der ligesom hidtil bør gives Sygekasserne Selvstyre indenfor de ved Loven foreskrevne Rammer.

Udvalgets Arbejde har derimod været rettet paa at afhjælpe de Mangler, som i Tidens Løb have vist sig at være knyttede til den gældende Lov, og at foretage saadanne Tilføjelser til Loven, som Sygekassernes Udvikling og de forandrede Livsforhold gøre ønskelige.

Udvalget har særlig overvejet Spørgsmaalet om, hvorvidt Sygekasserne ere i Stand til at overtage Sygeforsikring af de Personer, der lide af kroniske Sygdomme.

Efter den nugældende Sygekasselovs § 6, 3die Stykke, kunne Sygekasserne vel optage saadanne syge, men kun paa Vilkaar, at der ikke ydes dem Sygehjælp for de Sygdomme, der blive konstaterede ved Optagelsen i Sygekasserne. Kun ganske faa Sygekasser have imidlertid benyttet sig af Retten til at optage disse Personer, og det store Flertal af kronisk syge er derfor udelukket fra at deltage i en anerkendt Sygeforsikring, medens Resten kun kan optages i en Sygekasse under saadanne Betingelser, at Retten til Sygehjælp væsentlig indskrænkes.

Det maa nu erkendes, at der ved den saaledes bestaaende Ordning begaas Uret mod de ubemidlede kronisk syge Personer, idet de for Størstedelen ikke faa Støtte til deres Sygeforsikring fra det offentlige Side, medens saadan Støtte ydes de langt gunstigere stillede Personer, som ifølge deres Helbredstilstand kunne optages i de anerkendte Sygekasser. Udvalget har derfor anset det for at være stemmende med Billighed, at der træffes Foranstaltninger til Bedste for de omhandlede Personer.

Udvalget har imidlertid ikke ment, at der gennem Sygekasserne kan ydes Sygehjælp til alle kronisk syge. Kun om en Del af disse syge maa det antages, at deres Helbredstilstand er af en saadan Art, at deres Deltagelse i en Sygeforsikring lader sig begrunde ud fra forsikringsmæssige Betragtninger. Disse Personer har man ment at burde give Adgang til de foreslaaede nye B.-Afdelinger, til hvilke der ydes forhøjet Tilskud fra det offentlige, jfr. nærmere Reglerne i §§ 6 og 11.

For de øvrige kronisk syges Vedkommende anser man det for rettest, at Forsørgelsesprincippet lægges til Grund, og det er derfor foreslaaet, at de paagældende indenfor nærmere angivne Grænser skulle have Adgang til at faa Sygehjælp af det offentlige uden Fattighjælps Virkning, jfr. Udkastet til en forandret Affattelse af Fattigloven af 9. April 1891 § 63.)*

*) Som bemærket ovenfor pag. 2319, Note, er dette Udkast ikke medtaget her i Tillæg A.